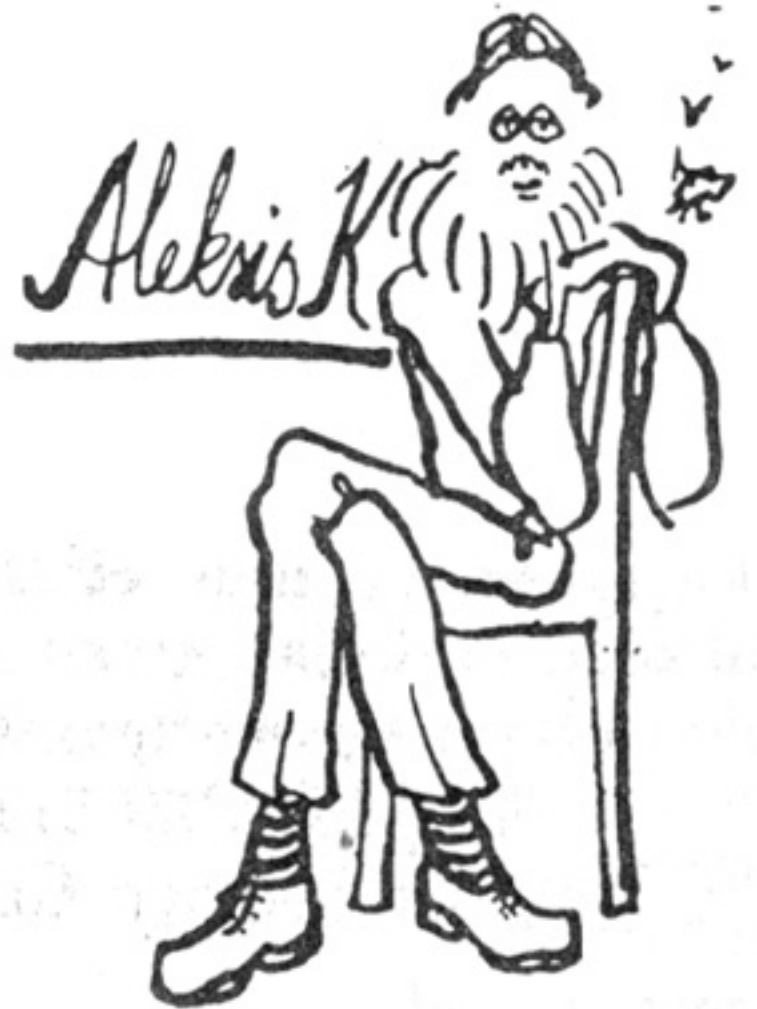

Hallituksen Hulinat

Suomen hallitus täytti tällä viikolla kaksi vuotta. Se on oikein kunnioitettava saavutus, kun otetaan huomioon, kuinka yleistä imeväiskuolleisuus on tällä alalla ollut.

Parhaassa tapauksessa hallituksella on edessäänkin runsaasti elinpäiviä, jos se vain malttaa jatkaa matalan profiilin pissasukas -politiikkaansa. Nyt vaippaiän päätyttyä sen pitäisi olla periaatteessaentistä helpompaa.

Erityisen kunnioitettavaa on se, että hallitus sai opettajaltaan kokoomukselta jo ensimmäisen koulutodistuksensa, oikein numeroarvostelun, jollaisen muut lapset saavat eka kerran vasta joskus kolmannella luokalla.

Todistukseen tosin tuli neljä nelosta, joten hallitus jäi tuplasti luokalle ja joutuu istumaan aivan ennallaan vielä ainakin kaksi vuotta.

Tulevaisuudessa numeroita on kuitenkin vara ja pakkokin parantaa, sillä muussa tapauksessa kokoomus uhkaa seuraavaksi antaa hallitukselle piiskaa.

Koululaisten keväiseen tapaan myös hallitukselta on ilmestynyt oppilaiden aikaansaannoksista koottu iloinen kevätlehti, nimeltään Hallituksen Hulinat. Lai-

naamme siitä muutamia parhaita paloja.

Esimerkiksi ainekirjoituksen aihe "Meidän ope" on innoittanut useankin hallituskoululaisen suorastaan ylittämään itsensä. Näytteeksi pätkä Paavo-pojan ai-
neesta:

Meidän ope on avan mönti sen nini on souminen ja sillä on suret lulot se on ihan paksa kuse antaa aina 4:losen Määki sai kirotuses-ta 4:losen, vaika mnää kirjutan nuin hyyvästi ja, pilutkin on, oikeisa paikoissa, kuiteski se ite puhhuu ku katupoka josse musta riipus, nii meidän ope ei kylä tuu enään meidän loukkaan.

Kahdeksan kertaa luokalle jäänyt Kalevi puolestaan kirjoittaa aiheesta "Tapahtui pihalla":

*Kerran Minä ja Viinanen pelattiin tupoa ja meillä oli perseet kentässä. Sitten Somerto tuli siihen suuta soittaaan ja alko vaati-
maan lakkosakkoa. Sitten Minä löin sitä turpaan ja sanoin että pelisäännöt pitää olla. Sitten Väyrynen ja Pekka ja Toffe alko kans räkyttään. Sitten Minä löin niitakin turpaan. Eikö olleetkin tyhmiäjätkiä.*

Otsikolla "Lemmikkieläime-
ni" kirjoittaa puolestaan pieni Kaarina-tyttönen liikuttavasti:

Meilä on kotona pullasorsa

lemmikkinä. Sen nimi on Konsensus. Me aina silitetään sitä ja annetaan pullaa, että se pysyis hyvällä tuulella. Sillä on iso ääni ja kunis ravatti. Joskus kun se suuttuu sen ravatti menee säkky-rään. Se on hassun näköistä, mutta ei me uskalleta sille mitään sanoa, kun se saattaa antaa turpaan silloin kun se suuttuu. Se suuttuu aika usein. Muttaon se monesti kanssa hyvällä tuulella-kun se saa tarpeeksi pullaa ja me silitetään sitä. Semmoinen se on se meidän Konsensus. Se on kiva.

Pikku-Matti on väsännyt pienen runon:

*Hallitus on Vankka
Pääminister' ei oo Anka,
Vaan onpi se Sorsan Kale,
Jok' ei ole mikään Vale-
Pukki, vaan puhuu aina tosia,
Niin kuni on tenyt jo vuosia.*

*Kale onpi kunnan Temari,
Vaikk' autona ei oo Pemari.
Hän osaa kaikkia neuvoa
Ja patistaa Kallion Teuvoa.
Jos lähteep' hän Poliitikasta.
Niin ei kyllä huolita Liikasta.*

Ja lopuksi koululaishuumoria, kertojana pikkuinen Ahti: Kysymys: Mikä on se, joka on etunimeltään Ilkka, johtaa kokoomuspuoluetta ja istuu hallituksessa?

Vastaus: Kalevi Sorsa. Ne Ilkka ja kokoomuspuolue olivat